

วารสาร นาคบุตรปริทรรศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

NARBHUTPARITAT JOURNAL

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2564 Vol. 13 No. 2 May - August 2021

Received: September 15, 2020

Revised: July 19, 2021

Accepted: August 19, 2021

การนำเสนอมุมมองความรักของชายรักชาย : กรณีศึกษานวนิยาย “เดือนเกี่ยวเดือน”

Presenting Points of views of Male Homosexuals' Love: A Case of the
“Duan Keaw Duan” Novel Series

พิชามณูชัช วรณชาติ*

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

สัตย์ชาติ แก้วแหลม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author) E-mail: punchikaw@yahoo.com

Pichamon Wannachat*

Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani Campus

Santad Kaewlam

Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus

บทคัดย่อ

บทความเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำเสนอมุมมองความรักของชายรักชาย โดยศึกษาจากนวนิยายเรื่อง *เดือนเกี้ยวเดือน* จำนวน 3 เล่ม ของ Chiffon cake ผลการศึกษาพบว่า การนำเสนอความรักของชายรักชาย จะศึกษาผ่านการนำเสนอมุมมองของตัวละครเป็นหลัก โดยสามารถแบ่งย่อยเป็น 3 มุมมองคือ 1. มุมมองของเพื่อน 2. มุมมองของคนในครอบครัว และ 3. มุมมองของคนนอก ซึ่งมุมมองทั้ง 3 มุมมองนี้ส่งผลต่อการนำเสนอความรักของตัวละครชายรักชายที่แตกต่างกันคือ 1. ยอมรับความรู้สึกของตัวเอง สามารถเปิดเผยเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวเองได้ 2. ไม่แน่ใจหรือเกิดความลังเล ไม่กล้าจะเปิดเผยตัวตนอันแท้จริง และ 3. ในช่วงแรกไม่ยอมรับตัวเองหรือปกปิดเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวเองเอาไว้ ถึงแม้ว่าบริบททางสังคมในเรื่องจะยอมรับและเปิดกว้าง แต่ครอบครัวยังขาดการยอมรับส่งผลให้ตัวละครชายรักชายเลือกที่จะปกปิด ไม่กล้าเปิดเผยหรือแสดงออกถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ของตนมากนัก แต่อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในเรื่องทุกตัวก็สามารถคลี่คลาย และในที่สุดก็ได้รับการยอมรับจากทั้งบุคคลภายในครอบครัวและบุคคลภายนอก

คำสำคัญ: การนำเสนอ; ชายรักชาย; ตัวละคร; มุมมอง

Abstract

This article aims to study the presentation of the points of views of male homosexuals' love by studying from the *Duan Keaw Duan* novel series by Chiffon_Cake. The results showed that the presentation of male homosexuals' love was mainly studied through the presentation of the characters' perspectives which can be subdivided into 3 points of views: 1. points of views of friends; 2. points of views of family members; and 3. points of views of outsiders. The three points of views affect the presentation of love of male homosexuals' love differently as follows 1. accepting their feelings can reveal their relationship. 2. uncertainty or hesitation not daring to reveal their true self, and 3. the characters, at first, did not accept himself or concealed his relationship story. Although the social context of the story is acceptable and open. But their family still lacks acceptance, resulting in the characters choosing to cover up. They do not dare to reveal or express their relationship too much. However, the relationship between male characters in stories can be solved. Finally, it is accepted by both their family and external people.

Keyword: Presentation; Male homosexual; Character; Point of views

บทนำ

วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน มักจะชะลอพัฒนาการทางเพศเอาไว้ระยะหนึ่งก่อน จนกว่าจะเกิดความแน่ใจว่าพัฒนาการทางเพศดังกล่าวมีความปลอดภัยและได้รับการสนับสนุนที่เพียงพอ และมีการออกไปรวมกลุ่มกับเพื่อนที่มีพัฒนาการทางเพศแบบเดียวกัน จึงมักพบว่าวัยรุ่นชายรักชายมีจำนวนน้อยที่ยอมรับพฤติกรรมรักเพศเดียวกันตั้งแต่อายุน้อยและยอมเปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักชาย และมักพบว่ามี การเปิดเผยหรือแสดงออกชัดเจนในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ชายรักเพศเดียวกันมักประสบกับความรู้สึกขาดความรัก และมีความรักที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับได้ในวงกว้าง ทำให้กลุ่มคนชายรักชายให้ความสำคัญกับความต้องการความรัก ความเข้าใจ และความอบอุ่นอันส่งผลให้เกิดความต้องการการแสวงหาสิ่งเหล่านี้ (Wongpanarak & Sirivattanamatanon, 2012, p. 42) และตามบรรทัดฐานทางสังคมทั่วไป มนุษย์จะมีความรักและความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามกับตน ซึ่งเรียกว่ารักต่างเพศ บางกลุ่มมีพฤติกรรมแตกต่างออกไปจากบรรทัดฐานทางสังคม คือหันไปรักเพศเดียวกันกับตน อาจเป็นชายกับชายหรือหญิงกับหญิง

ซึ่งเรียกว่า รักร่วมเพศ (Tangkunboriboon, 2007, p. 4) กลุ่มชายรักชายจึงถูกมองว่าเป็นกลุ่มที่มีความเปราะบาง และไม่ค่อยได้รับความยอมรับ หรือให้เปิดเผยตัวตนมากนัก แต่ในปัจจุบันบุคคลในสังคมมีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น การแสดงความรักของผู้ที่รักเพศเดียวกันจึงมีมากขึ้น และยังมีช่องทางการสื่อสารความรักของพวกเขาหลายทางเช่นใน วรรณกรรมแนววายหรือวรรณกรรมชายรักชาย สิ่งเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นว่ามุมมองของผู้คนที่ต่อรักร่วมเพศมีความ หลากหลายและเปิดกว้างมากยิ่งขึ้น

ในปัจจุบันการสื่อสารความเป็นชายรักชายในงานวรรณกรรมกำลังได้รับความนิยม โดยสะท้อนให้เห็นถึงการ ปิดบังอำพรางตนเอง และการที่คนกลุ่มนี้สามารถแสดงออกซึ่งความรักระหว่างกันได้ ในนวนิยายเรื่อง *เดือนเกี้ยว เดือน* ผู้แต่งใช้กลุ่มชายรักชายเป็นตัวละครเอกในการถ่ายทอดเรื่องราวความรักผ่านตัวอักษรได้อย่างงดงาม จึงทำให้ เห็นถึงมุมมองและการนำเสนอความรักของชายรักชาย รวมทั้งทัศนคติตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มชายรักชาย ที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายและตัวละครรอบข้างที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย การนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายผ่าน ตัวละครเอกที่เป็นชายรักชายในนวนิยายเรื่องนี้จึงเป็นการเปิดมุมมองที่จะทำให้เห็นถึงการยอมรับ ไม่กีดกันทางเพศ หรือการถูกกักต้ออยู่ภายใต้คำว่าค่านิยมทางเพศที่สังคมยอมรับผ่านตัวละคร โดยปกติแล้วมุมมองหรือ Point of view นั้น เป็นการกำหนดผู้เล่าเรื่องโดยที่ผู้แต่งจะเป็นผู้กำหนดว่าตัวละครใดจะเป็นผู้เล่าเหตุการณ์ทั้งหมดให้ผู้อ่านได้รับรู้ ดังนั้นผู้แต่งไม่เพียงจะเป็นผู้กำหนดตัวละครที่จะเล่าเรื่องเท่านั้น แต่ยังกำหนดทิศทางการดำเนินเรื่องด้วย

การศึกษาเรื่องมุมมองในวรรณกรรมเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ทำให้มีนักวิชาการเสนอความคิดเห็นในเรื่องนี้อย่าง หลากหลาย ซึ่งปรากฏในงานเขียนของ Tailanga (2003, pp. 28-29) ศึกษาเรื่อง มุมมองกับเสียงเล่า ใน *ศาสตร์และ ศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง* กล่าวถึงมุมมองว่าเป็น “การเล่าเรื่องจากสายตาหรือทัศนะของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง” มุมมอง แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ มุมมองแบบบุรุษที่ 1 หรือผู้เล่าเรื่องแบบสรรพนามบุรุษที่ 1 ตำราบางเล่มเรียกว่า “ผู้เล่า เรื่องแบบผู้ประพันธ์” และมุมมองแบบบุรุษที่ 3 หรือผู้เล่าเรื่องแบบสรรพนามบุรุษที่ 3 ตำราบางเล่มเรียกว่า “ผู้เล่า เรื่องแบบรู้รอบ” แต่ในปัจจุบันผู้เล่าเรื่องในบันเทิงคดีมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น การแบ่งประเภทมุมมอง ข้างต้นจึงยังไม่เพียงพอ ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้จึงวิเคราะห์ผู้เล่าเรื่องแทนการวิเคราะห์มุมมอง เพราะมุมมอง “เป็นเพียง ส่วนหนึ่งของลักษณะที่ผู้เล่าเรื่องเล่าเท่านั้น กล่าวคือ ในการเล่าเรื่อง จะเกิดคำถามคือ ‘ใครเล่า?’ และ ‘ใครเห็น?’ ใน บางเรื่องคน ‘เห็น’ และคน ‘เล่า’ เป็นคนเดียวกัน แต่บางเรื่องไม่ใช่เช่นนั้น” (Rimmon-Kenan, 1983, pp. 72-74 as cited in Tailanga, 2003, p. 29)

อย่างไรก็ตาม ในบทความวิจัยนี้จะใช้มุมมองในความหมายของ “การเล่าเรื่องจากสายตาหรือทัศนะของ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง” การศึกษามุมมองในความหมายนี้พบในงานวิจัยของ Thongsuk (2017) ได้ศึกษาเรื่อง “มุมมอง ภาพสะท้อนจากตัวละครในนวนิยายสะท้อนสังคมเพศที่สาม พ.ศ.2516-2557” ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครมี พัฒนาการในการแสดงออกทางเพศที่แตกต่างกันแปรไปตามปัจจัยทางสังคม และมีการปกปิดเพศสภาพของตนเพื่อ รักษาสถานภาพทางสังคม ทำให้เกิดผลกระทบทางจิตใจต่อตัวละครชายรักชาย อีกทั้งผู้หญิงที่ชายรักชายเลือกมา แต่งงานเพื่อรักษาสถานภาพทางสังคม และเย้ยวยาจิตใจตนเองก็ได้รับผลกระทบทางจิตใจด้วยเช่นกัน และมุมมอง ของตัวละครทั่วไปที่มองชายรักชายแบ่งเป็น 2 มุมมอง คือมุมมองของคนในครอบครัวที่เมื่อล่วงรู้ความจริงว่าบุตร เป็นชายรักชายมีทั้งเปิดใจยอมรับ กีดกันความรัก และตัดขาดจากครอบครัว ซึ่งตัวละครต้องผ่านบทพิสูจน์ในความรั ก์ที่ถูกรับว่าแปลกแยกไปจากความรักชายหญิง อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาและความรักที่มั่นคงระหว่างตัวละครก็ได้เป็น เครื่องพิสูจน์ความรักที่มีให้แก่กันจึงทำให้ครอบครัวของทั้งสองฝ่ายเปิดใจยอมรับในความรักของตัวละครชายรักชาย อีกมุมมองหนึ่งคือมุมมองของคนทั่วไป แบ่งเป็น 2 ช่วงวัย หากเป็นวัยในกลุ่มเพื่อนหรือกลุ่มวัยรุ่นจะสามารถยอมรับ พฤติกรรมของชายรักชายได้ แต่หากเป็นกลุ่มวัยผู้ใหญ่มีทั้งเปิดใจยอมรับและมีอคติต่อชายรักชาย นับว่าเป็นการ เปลี่ยนแปลงที่สำคัญของตัวละครจากนวนิยายสะท้อนสังคมชายรักชาย เนื่องจากในช่วงแรกชายรักชายจะปิดบัง อำพรางตัวตนที่แท้จริงของตัวเองเอาไว้ และช่วงหลังเมื่อชายรักชายมีความมั่นใจ จึงสามารถเปิดเผยตัวตนที่แท้จริง ออกมาได้

ในงานวิจัยของ Kuthavekul (2002) ศึกษาเรื่อง “ภาพสะท้อนชายรักร่วมเพศในนวนิยายไทยในสามรอบ ทศวรรษ (พ.ศ.2513-2543): การศึกษาศักยภาพ ข้อจำกัดและทางออกของนักเขียนหญิง” งานวิจัยเรื่องนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาศักยภาพ ข้อจำกัด และทางออกของนักเขียนในการสะท้อนภาพชายรักชาย โดยศึกษา เปรียบเทียบภาพสะท้อนดังกล่าวในนวนิยายของนักเขียนหญิงช่วง พ.ศ. 2513-2543 ผลการศึกษาพบว่า แม้นักเขียน หญิงจะมีศักยภาพในการสะท้อนภาพ แต่ในขณะเดียวกันก็มีข้อจำกัดตามเพศสภาพของความเป็นหญิง และไม่สามารถเข้าถึงรายละเอียดชีวิตของชายรักชายที่ละเอียดอ่อน ซับซ้อน และลึกซึ้ง ส่งผลให้ภาพสะท้อนชายรักชายเป็น ภาพที่ซ้ำซาก ขาดความหลากหลาย มีลักษณะเข้าใจแบบผิวเผิน และคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง นักเขียนหญิง จะกำหนดบทบาทให้ตัวละครชายรักชายเป็นเพียงตัวละครรองหรือตัวละครประกอบ และแสดงภาพชีวิตชายรักชาย ในแง่มุมอื่นๆ แทนการแสดงภาพรายละเอียดชีวิตของชายรักชายที่เป็นการเจาะรายละเอียดเฉพาะกลุ่ม ทำให้ ภาพสะท้อนชายรักชายของนักเขียนหญิงมีคุณค่าน้อยในด้านการเลียนแบบชีวิตมนุษย์ และไม่สามารถทำให้ผู้อ่านรู้จักชีวิต แง่มุมนี้ได้อย่างถ่องแท้

ประเด็นเรื่องเพศสภาพของนักเขียน ในงานวิจัยของ Numun (2008) ที่ศึกษาเรื่อง “นวนิยายรักร่วมเพศ : ปัญหาและคุณค่าของมนุษย์” พบว่า นักเขียนที่เป็นเพศชายจะมีมุมมองในการสร้างตัวละครที่แตกต่างจากเพศหญิง กล่าวคือ นักเขียนชายจะมีแนวคิด “การเกิดมาเป็น” ในขณะที่นักเขียนหญิงจะมีแนวคิดว่าพฤติกรรมชายรักชายย่อม “มีสาเหตุของการเป็นชายรักชาย” เช่น สาเหตุทางจิตวิทยา หรือทางสภาพแวดล้อม ซึ่งแม้นักเขียนหญิงจะต้องการ นำเสนอตัวละครที่เป็นชายรักชาย แต่จะให้ความสนใจตัวละครหญิงที่ต้องแบกรับความเป็นชายรักชายของตัวละคร เช่น เรื่องประตูปิดตาย ซึ่งแสดงความสนใจในตัวผู้หญิงที่ต้องแบกรับความเป็นชายรักชายของสามีด้วยความ เจ็บปวด แต่บอกใครไม่ได้ จนต้องผินทอน และสร้างภาพของตัวละครชายรักชายว่าสำส่อน ต้องการผู้ชายมาปรนเปรอ ความต้องการ จึงกล่าวได้ว่า นวนิยายในอดีตไม่ได้มุ่งเน้นที่จะนำเสนอหรือทำความเข้าใจในตัวตัวละครที่เป็นชายรักชาย อย่างแท้จริง

นอกจากประเด็นภาพสะท้อนและเพศสภาพของนักเขียนแล้ว ก็ยังมีการศึกษาภาพแทนของชายรักชายใน วรรณกรรมไทยปรากฏในงานวิจัยของ Pumyim (2007) เรื่อง “ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544-2548” ทั้งในงานสารคดีและบันเทิงคดีได้นำเสนอว่า งานประพันธ์ชายรักชายที่เขียนในช่วงปี 2544-2548 มีการโต้กลับกระแสสังคมที่ก่อนหน้านี้มองว่าชายรักชายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมผิดปกติทางจิต และให้ความสำคัญกับ สาเหตุของการเป็นชายรักชายว่ามาจากกระบวนการทางชีววิทยาและสิ่งแวดล้อม ทั้งยังมีการสร้างกลุ่มและขยายกลุ่ม ของชายรักชายเป็นจำนวนมากและรวดเร็ว ซึ่งมีนัยสำคัญประการหนึ่งคือ เพื่อให้สังคมคนรักต่างเพศอย่างคู่รักชาย หญิงเข้าใจและยอมรับพวกตนมากขึ้น และเพื่อให้ทั้งคนรักต่างเพศและคนรักร่วมเพศอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ในด้านวรรณกรรมตั้งแต่พ.ศ. 2513 นักเขียนไทยหลายคนได้นำเสนอภาพของชายรักชายออกมาหลายเรื่อง และไม่ว่า ผู้เขียนจะนำลักษณะเรื่องราวชายรักชายมาใช้ในงานประพันธ์ของตนโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ย่อมแสดงให้เห็นถึงความ เคลื่อนไหวของชายรักชายในสังคมไทยว่าปรากฏตัวขึ้นเป็นจำนวนมาก จนกระทั่งนักเขียนไทยหยิบยกมาเขียนใน วรรณกรรม ดังนั้นวรรณกรรมจึงมีส่วนสัมพันธ์กับสภาพสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

จากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้นพบว่า ส่วนใหญ่ข้อค้นพบในงานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักชายมักจะ นำเสนอในรูปแบบของผู้ชายที่มีปมปัญหาในอดีตจนกลายมาเป็นตัวละครชายรักชาย อีกทั้งตัวละครชายรักชายที่พบ มักจะมีพฤติกรรมที่มีความรุนแรง สำส่อน มักไม่สมหวังในความรัก และถูกสังคมกีดกัน หรือต้องแต่งงานกับผู้หญิงเพื่อ ปิดบังว่าแท้จริงตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าตัวละครชายรักชายที่เริ่มมีการปรากฏตัวใน นวนิยายไทยยังแสดงให้เห็นถึงมุมมองที่มีต่อชายรักชายแบบปิด และถูกต่อต้านจากสังคม ซึ่งแตกต่างจากเรื่อง *เดือน เกี้ยวเดือน* ตัวละครเด่นในเรื่องทั้ง 6 ตัวคือ ป้า คิท และ ปีม ล้วนเป็นนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ ส่วนโยเป็นนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ และมิ่งกับโพธิ์ทเป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งคณะทั้ง 3 คณะที่ตัวละครทั้ง 6 ตัวเรียน ก็ล้วนเป็นคณะที่มีการศึกษาอิงกับการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ แต่ในเรื่องไม่ได้มีการกล่าวถึงความรักของรัก

ร่วมเพศว่าเป็นความผิดปกติแต่อย่างไรก็ตาม กลับกันในเรื่องนี้หาและตัวละครที่แวดล้อมต่างก็ยอมรับในความสัมพันธ์แบบชายรักชายว่าเป็นความรักที่ปกติ และการศึกษามุมมองในบทความนี้ ผู้วิจัยยึดตามการศึกษาของ Thongsuk (2017) ที่แบ่งเป็น 2 มุมมองคือมุมมองของคนในครอบครัวและมุมมองของคนทั่วไป แต่ในเรื่อง *เดือนเกี้ยวเดือน* เน้นการดำเนินเรื่องโดยผ่านมุมมองของตัวละครซึ่งมีบทบาทเป็นเพื่อนด้วย ซึ่งในที่นี้ส่วนเล่าเรื่องผ่านมุมมองแบบบุรุษที่ 1 หรือผู้เล่าเรื่องแบบสรรพนามบุรุษที่ 1 และมุมมองของคนทั่วไปในงานวิจัยนี้ก็คือมุมมองของคนภายนอก

ในเรื่อง *เดือนเกี้ยวเดือน* กล่าวถึงวาโยนิสิตน้องใหม่ คณะวิทยาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง วาโยหรือโย ตัดสินใจสอบเข้ามหาวิทยาลัยแห่งนี้ ด้วยเหตุผลเดียวคือ โยแอบชอบพี่ปา รุ่นพี่โรงเรียนเก่าสมัยมัธยม หลังเรียนจบ ปาให้เพื่อนสนิทคือคิทและบีมสอบเข้าคณะแพทยศาสตร์ด้วยกันทั้งหมด และกลายเป็นแก๊งหมอบเถื่อนของมหาวิทยาลัย ปาได้กลายเป็นเดือนคณะแพทย์และเดือนมหาวิทยาลัย ต่อมาเมื่อโยเข้ามหาวิทยาลัยก็ได้เป็นเดือนคณะวิทยาศาสตร์ และเป็นเดือนมหาวิทยาลัยลำดับที่ 3 โดยมีมิ่งเพื่อนสนิทสมัยเรียนมัธยมเป็นเดือนวิศวะและเป็นเดือนมหาวิทยาลัย ปี 1 ตอนแรกปาจำโยไม่ได้เพราะโยปรับปรุงตัวเองจนดูดีและหล่อขึ้นมาก แต่ไม่นานก็มีเหตุการณ์ทำให้ปาจำโยได้ ปาจึงตัดสินใจสานสัมพันธ์กับโย และโยก็มีใจให้ปาอยู่แล้ว ทั้งคู่จึงตกลงคบกัน ส่วนมิ่งก็สานสัมพันธ์กับคิทรุ่นพี่ที่เป็นเพื่อนสนิทของปา เพราะมิ่งก็สนใจคิทตั้งแต่ต้น สำหรับคู่สุดท้ายคือคู่บีมกับโพร์ท เป็นคู่ที่พัฒนาความสัมพันธ์จากเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึง คือเกิดจากความเมาของทั้งคู่ ทำให้ทั้งสองคนได้เสียกัน โพร์ทจึงพยายามแสดงความรับผิดชอบ ทำทุกอย่างตามที่บีมขอ ทำให้บีมใจอ่อนและเกิดความรักระหว่างกันที่สุดในที่สุด แต่ทั้ง 3 คู่ก็ต้องผ่านเหตุการณ์ต่างๆ มากมายเพื่อพิสูจน์ความรักของกันและกัน นอกจากนี้ นวนิยายเรื่อง *เดือนเกี้ยวเดือน* ยังได้รับความนิยมจนถูกนำไปดัดแปลงสร้างเป็นละครซีรีส์ 2 ภาค ภาคแรกคือ *2Moons The Series เดือนเกี้ยวเดือน* ออกอากาศทางช่อง ONE 31 และภาค 2 คือ *2Moons2 the series เดือนเกี้ยวเดือน 2* ออกอากาศทางเว็บไซต์ mello.me และทั้ง 2 ภาค สามารถดูย้อนหลังได้ในหลายช่องทาง นวนิยายเรื่อง *เดือนเกี้ยวเดือน* ของ Chiffon_cake เป็นนวนิยายที่ตัวละครเอกของเรื่องเป็นชายรักชาย ซึ่งตัวละครชายรักชายในนวนิยายเรื่องนี้มีบทบาทโดดเด่นมากกว่าตัวละครอื่น อีกทั้งยังมีการนำเสนอมุมมองความรักของตัวละครชายรักชายปรากฏอยู่ในเรื่อง ซึ่งผู้ประพันธ์ได้นำเสนอลักษณะความรักของชายรักชายในมุมมองต่าง ๆ ผ่านตัวละครชายรักชายหลายๆ ตัวด้วยกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกเฉพาะตัวละครที่มีบทบาทสำคัญภายในเรื่องจำนวน 6 ตัวละครด้วยกัน ดังนี้

1. วาโย พาดิษยสวัสดิ์หรือโย เป็นตัวละครที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นฝ่ายแอบชอบรุ่นพี่คนหนึ่งชื่อว่าปา วาโยมีลักษณะนิสัยคล้ายผู้หญิง ความรู้สึกแอบชอบรุ่นพี่ในครั้งนี้เป็นเหตุให้วาโยมีความรู้สึกกล้าๆ กลัวๆ ต่อการเปิดเผยตัวตนและสารภาพความรู้สึกที่มีต่อรุ่นพี่ที่ตนเองแอบชอบ
2. พนา ก้องธานีหรือปา เป็นตัวละครที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นฝ่ายถูกแอบชอบจากรุ่นน้องที่ชื่อว่า วาโย และไม่ได้ให้แสดงออกด้านความรักหรือการกระทำโดยตรงอย่างเช่นตัวละครอื่นมากนัก ปามีอุปนิสัยใจดี เรียนเก่งมากความสามารถ อีกทั้งมีหน้าตาหล่อเหลาดึงดูดสายตาจากคนรอบข้างได้เป็นอย่างดี และที่สำคัญปายังเป็นต้นเหตุให้วาโยต้องตามมาเรียน ณ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ด้วยกัน
3. มงคล วรรัตนเวชน์หรือคิท เป็นตัวละครชายหนุ่มเชื้อสายจีน มีรูปร่างตัวเล็กที่สุดของสมาชิกแก๊งหมอบเถื่อนที่ประกอบไปด้วยปา คิท และบีม นักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ปี 2 และเป็นตัวละครที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นฝ่ายถูกกระทำโดยการยั่วจากตัวละครมิ่งอยู่บ่อยครั้ง จนเป็นเหตุให้มีปากเสียงกันอยู่บ่อยๆ เมื่อได้พบเจอหน้ากัน
4. มิ่งขวัญ เดชปัญญาหรือมิ่งเป็นตัวละครชายหนุ่มผู้มากเสน่ห์ภายในตัวเอง มีบุคลิกภาพภายนอกเจ้าเล่ห์เป็นชายหนุ่มขี้เล่น ชอบแกล้งหรือชอบกวนประสาทคนอื่นอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคิท
5. บารมี วงศ์พัฒนหรือบีม เป็นตัวละครที่ผู้เขียนกำหนดให้มีลักษณะที่ฮอตในหมู่สาวๆ มีหน้าตาอันหล่อเหลาสไตล์เกาหลี เป็นพวกเพลย์บอยที่ชอบแฉวสาวๆ แต่เกลียดชายหนุ่มคณะวิศวะอย่างโพร์ทที่พยายามตื้อและแสดงความรับผิดชอบต่อการกระทำในคืนนั้น บีมกลับปฏิเสธความรับผิดชอบของโพร์ทอย่างไม่ใยดี

6. จตุรภูมิ จามรกุลหรือโพธิ์ท เป็นตัวละครชายหนุ่มที่ถูกสร้างให้มีลักษณะดิบเถื่อน ราวกับนักเลง เป็นคนที่เงาะหู สักลายตามตัว ตัวสูง บุคลิกดี เป็นตัวละครที่ผู้เขียนกำหนดมาให้แตกต่างจากตัวละครอื่นโดยเฉพาะอุปนิสัยใจคอเปรียบเสมือนผู้ชายแท้ๆ หากไม่ชอบผู้ชายด้วยกัน และเป็นคนที่ต้องการแสดงความรับผิดชอบกับเรื่องที่เกิดขึ้นทุกอย่างที่ได้กระทำไว้กับปิม แต่กลับถูกปิมปฏิเสธโดยการใช้คำพูดเพื่อทำร้ายจิตใจอย่างไม่เหลือเยื่อ

แต่ตัวละครที่เป็นตัวแปรสำคัญในเรื่องก็คือวาโย วาโยมีความอ่อนโยน มีความเป็นตัวของตัวเองที่ชัดเจน เป็นคนที่ปกป้องรักหมอบ่า พิสูจน์ตัวตนจนหมอบ่ารับรัก วาโยเป็นลูกคุณหนู แต่วาโยใช้ชีวิตที่ติดดิน ไม่แสดงออกถึงความร่ำรวยต่อใคร ซึ่งปัจจุบันเรื่องฐานะเป็นสิ่งสำคัญที่เชื่อมโยงในด้านความสัมพันธ์ แต่วาโยวางตัวได้อย่างเหมาะสม นับว่าเป็นตัวละครที่พยายามแสดงออกด้านความรัก เพื่อให้สังคมเกิดการยอมรับอย่างชัดเจน สังเกตได้จากพฤติกรรมและการกระทำของวาโย ที่ชี้ให้เห็นถึงการแสดงออกของรักร่วมเพศที่เป็นการสื่อสารให้ปารู้จักตัวตนของตัวเอง และรับรักวาโยในที่สุด ประเด็นสำคัญอยู่ตรงที่การนำเสนอมุมมองความรักที่ตัวละครพยายามสื่อสารออกมา ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคมอาชีพ และการกระทำของตัวละครทุกตัว เพราะสังเกตได้ว่าตัวละครแต่ละตัวนั้นมีความแตกต่างและมุมมองที่ต่างกัน อย่างชัดเจน

มุมมองหรือ Point of view ที่กล่าวมานั้น เป็นมุมมองโดยรวมและเป็นภาพรวมของเรื่องทั้งหมด ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วคำว่า มุมมอง อาจเป็นมุมมองของตัวละครหรือของผู้แต่งที่มีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในเรื่องก็ได้ และมุมมองแบบนี้จะแสดงทัศนคติบางประการของผู้แต่งโดยกำหนดผ่านความคิดเห็นและการกระทำของตัวละคร ในฐานะที่ตัวละครเป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคมนั้นๆ ซึ่งในการศึกษานี้จะขอใช้มุมมองในลักษณะดังกล่าว

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การศึกษาการนำเสนอมุมมองความรักของชายรักชาย กรณีศึกษาในนวนิยายเรื่อง *เดือนเกี้ยวเดือน* ของ Chiffon_cake หรือ รพีเพ็ญ พรหมดี เป็นประเด็นที่น่าสนใจว่าตัวละครชายรักชายมีมุมมองและนำเสนอความรักของชายรักชายอย่างไร อีกทั้งตัวละครชายรักชายเหล่านี้ยังสะท้อนถึงการยอมรับของคนในสังคม ผู้แต่งจึงให้ตัวละครชายรักชายเหล่านี้เป็นตัวแทนในการถ่ายทอดมุมมองและนำเสนอความต้องการของตัวเองออกมา เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่าความรักแบบชายรักชายเป็นเพียงความรักอีกรูปแบบหนึ่งนั่นเอง

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการนำเสนอมุมมองความรักของชายรักชายในนวนิยายเรื่อง *เดือนเกี้ยวเดือน*

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่องการนำเสนอมุมมองความรักของชายรักชาย : กรณีศึกษานวนิยาย “เดือนเกี้ยวเดือน” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ และใช้วิธีการวิจัยจากเอกสาร นำเสนอผลการวิจัยโดยพรรณนาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางวรรณคดีวิจารณ์ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการและรวบรวมข้อมูล

1.1 คำนวณวรรณกรรมที่สนใจเพื่อศึกษาเป็นแนวทางการวิจัยในที่นี้คือ นวนิยายเรื่อง “เดือนเกี้ยวเดือน” ทั้ง 3 เล่ม ของ Chiffon_cake

1.2 อ่านและทำความเข้าใจ *เดือนเกี้ยวเดือน* ทั้ง 3 เล่ม ของ Chiffon_cake ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 2559 โดยสำนักพิมพ์เอเวอร์ไวท์ ในเครือแจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

1.3 รวบรวมข้อมูลและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวรรณกรรมชายรักชาย และศึกษามุมมองที่ใช้ในการวิเคราะห์วรรณกรรมชายรักชาย

1.4 สังเคราะห์ประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและทบทวนวรรณกรรม เพื่อเชื่อมโยงการวิเคราะห์ในเนื้อหาของบทประพันธ์

2. ขั้นตอนการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

2.1 อธิบายและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา *เดือนกึ่งเดือน* ทั้ง 3 เล่ม และศึกษาวิเคราะห์การนำเสนอความรักและมุมมองของตัวละครที่สัมพันธ์กับเนื้อหา ศึกษามุมมองของตัวละคร ซึ่งมุมมองของตัวละครเป็นส่วนสำคัญในการนำเสนอความรักของตัวละครชายรักชายในเรื่อง จนกระทั่งนำไปสู่การยอมรับว่าความรักของชายรักชายที่ปรากฏในเรื่องเป็นเรื่องปกติธรรมดา

2.2 วิเคราะห์และสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อจะใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้เน้นการนำเสนอมุมมองของตัวละครที่เป็นชายรักชายและเกี่ยวข้องกับตัวละครชายรักชาย

2.3 สังเคราะห์และประเมินคุณค่าพฤติกรรมของตัวละคร เพื่อแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมของตัวละครส่งผลให้ตัวละครอื่นๆ ในเรื่อง แสดงมุมมองเกี่ยวกับความรักอย่างไร ในกรณีที่เป็นความรักแบบชายรักชาย และเป็นความรักที่เปิดเผย เหมือนความรักของคู่ชายหญิง

3. ขึ้นตอนรายงานผลการศึกษาและเผยแพร่ นำเสนอผลการศึกษา สรุปประเด็นสำคัญ อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การสื่อสารความเป็นชายรักชายในวรรณกรรมแนววายกำลังได้รับความนิยม โดยสะท้อนให้เห็นทั้งการปิดบังอำพรางตนเอง และการแสดงความรักระหว่างกันได้ ในนวนิยายเรื่อง *เดือนกึ่งเดือน* ผู้แต่งใช้กลุ่มชายรักชายเป็นตัวละครเอกในการถ่ายทอดเรื่องราวความรัก ทำให้เห็นมุมมองในการนำเสนอความรักของชายรักชาย รวมทั้งทัศนคติตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มชายรักชายที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายและตัวละครรอบข้าง การนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายผ่านตัวละครเอกที่เป็นชายรักชายในนวนิยายเรื่องนี้จึงเป็นการเปิดมุมมองที่จะทำให้เห็นถึงการยอมรับและการไม่กีดกันทางเพศผ่านตัวละคร การศึกษามุมมองการนำเสนอความรักของชายรักชาย ในนวนิยายเรื่อง *เดือนกึ่งเดือน* จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. มุมมองของเพื่อน

เหตุการณ์สำคัญที่ทำให้เห็นมุมมองของเพื่อนของตัวละคร สังเกตได้จากพฤติกรรมของตัวละครทั้ง 3 คู่คือ ป่ากับโย คิทกับมิ่ง และบีมกับโพร์ท ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 **ตัวละครป่ากับโย** ป่าเป็นตัวละครที่ผู้เขียนไม่ได้ให้แสดงออกด้านความรักหรือการกระทำโดยตรง แต่จะใช้วิธีการบรรยายโดยใช้คำบอกเล่าของผู้เขียนในฐานะผู้รู้เห็นเหตุการณ์ ผ่านการแสดงพฤติกรรมของป่าที่เล่าผ่านสายตาของกลุ่มเพื่อนสนิทคือคิทและบีม เห็นได้จากการบรรยายที่ว่า

“ไอ้ป่าดูอับจนหนทางเอามากๆ “เหี้ยอะ ภูไม่รู้จะทำยังไง” “มิ่งต้องรู้” ผมเตือนสติเพื่อน “เพราะถ้ามิ่งไม่รู้ ภูก็ไม่วินิจฉัยว่าจะมีคนเข้าหาน้องโยเยอะขนาดไหน” “ไอ้โพร์ทนี่ก็น่าสงสัย” ไอ้บีมเสริม “เสน่ห์แรงจั้นเธอ...” “เออมิ่งมองว่าเขาน่ารัก แล้วมิ่งคิดว่าคนอื่นจะมองไม่เห็นเธอ” ผมช่วยพูดอีก “ไป...ไปจิบ...ก่อนที่เสียน้องเขาไปอีกหน” “คราวนี้จิบให้อยู่ อย่าปล่อยนะมิ่ง พวกภูขี้เกียจฟังมิ่งเพ้อวะ” (Chiffon_cake, 2017, p. a73)

มุมมองของคิทและบีมในฐานะเพื่อนสนิทของป่าที่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมการแสดงออกด้านความรักของป่าที่ไม่กล้าบอกคนที่ตนรักว่ารักว่าชอบ และอยากอยู่เคียงข้างกันตลอดไป ทำให้เห็นว่าป่ายังขาดความมั่นใจในการสารภาพความในใจต่อคนที่รัก และการเปิดเผยตัวตนในการแสดงออกเหมือนคนรักทั่วๆ ไปได้อย่างชัดเจน ด้วยลักษณะนิสัยของป่าที่ไม่กล้าแสดงอาการออกมาให้เห็น ทำให้คิทและบีมในฐานะเพื่อนสนิทเกิดความเป็นห่วง กลัวว่าเพื่อนจะไม่สมหวังในความรัก ดังเนื้อความตอนที่ว่า “ ‘อย่างที่ผมบอกแหละ ป่ามันเป็นคนแสดงออก...ไม่เก่งเอาเสียเลย’ ” (Chiffon_cake, 2017, p. a122) จะเห็นได้ว่า ตัวละครคิทและบีมมองป่าด้วยความเป็นห่วงในฐานะเพื่อนสนิทกลัวว่าเพื่อนจะไม่สมหวังในความรักครั้งนี้ จึงเตือนสติเพื่อที่ป่าจะมีความกล้าแสดงออกในความรักมากกว่านี้ จะได้ไม่มาเสียใจและเสียดายภายหลัง

1.2 **ตัวละครคิทกับมิ่ง** คิทมีบีมเป็นเพื่อนสนิท ทั้งคู่มักจะไปไหนมาไหนอยู่ด้วยกันเสมอ คิทจึงไม่คิดจะหาคนรักเพราะคิดว่าตนมีเพื่อนอยู่ตลอดเวลา แต่บีมกลับคิดว่าคิทควรมีคนรัก และบีมก็รู้ว่าคิทแอบมีใจให้กับมิ่งเพื่อน

ของโย แต่พยายามกลบเกลื่อน ดังตัวบทที่ว่า “ ‘กูไปแอบฟังมึงกับไอ้น้องมึงมา...ดูเหมือนมึงจะมีใจให้มันไปแล้วมากกว่าครึ่งต่อครึ่ง’ ‘เห้ย ไอ้บ้า มึงบ้าเหอ กูเนี่ยนะ กูชอบชะนีมีนมเว้ย’ ‘หิ เหรอวะ...’ แคเพื่อนหัวเราะในลำคอ และทำเสียงแบบนั้นผมก็รู้สึกได้เลยว่ามันรู้ในสิ่งที่ผมพยายามไม่ยอมรับ” (Chiffon_cake, 2017, pp. b22-23) ปีมสังเกตว่ามึงชอบคิทและคิทเองก็ดูเหมือนมีใจให้มึง แต่คิทกลับบอกปึมว่าตนชอบผู้หญิง ทั้งๆ ที่เขาเองก็รู้ว่าไม่เป็นความจริง ปีมต้องการจะปกป้องเพื่อนจึงแกล้งสารภาพว่ากำลังคบกับคิท คำสารภาพของปึมที่ว่าคบกับคิท แสดงให้เห็นว่าปึมในฐานะเพื่อนมีความห่วงใยในเรื่องของความสัมพันธ์ที่จะกำลังเกิดขึ้นต่อไปกับเพื่อน กล่าวคิทจะเสียใจกับความสัมพันธ์แบบชายรักชาย โดยที่ปึมไม่ซักถามความเห็นของคิทหรือเพื่อนคนอื่นๆ เลย ดังบทสนทนาที่ว่า “ ‘มึงมาก็ดีแล้ว’ ” ไอ้ปึมพูดกับไอ้ปา “ ‘มึงมาด้วยก็ดี’ ” ไอ้มึงยังคงทำหน้าที่ใส่ทุกคนในที่นี้ แต่ที่มันมองบอยสุดเห็นจะเป็นผม “ ‘ทำไม มีอะไรวะ’ ” “ ‘กูคบกับไอ้คิท’ ... ก่อนจะหันไปหาไอ้มึง... “ ‘ส่วนมึง...รู้แล้วก็อย่ายุ่งอะไรกับแฟนกูอีกล่ะ’ ” (Chiffon_cake, 201, pp. b23) เหตุผลที่ปึมกระทำไปแบบนี้ก็เพราะหวังดีต่อคิท ไม่อยากเห็นเพื่อนเสียใจในภายหน้า จึงประกาศให้ทุกคนรับรู้และเข้าใจตรงกัน โดยเฉพาะมึงที่ปึมต้องการให้เลิกยุ่งวุ่นวายกับคิท และปึมมองว่าคิทเองก็ยังไม่ได้อยอมรับว่าตนเองมีใจให้มึง ปีมจึงบริหารจัดการให้มึงตัดใจจากคิทเสียตั้งแต่ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ยังไม่เริ่มต้น

1.3 ตัวละครปึมกับโพร์ท ปึมและโพร์ทเป็นตัวละครที่ผู้เขียนไม่ได้แสดงให้เห็นถึงการแสดงออกด้านความรักมาตั้งแต่เริ่มต้น ในช่วงแรกโพร์ทไม่ได้มีท่าทีที่จะตกหลุมรักปึม แต่คนที่โพร์ทตัดสินใจเดินเข้ามาและตีสสนิทด้วยก็คือโย และโพร์ทก็หลงรักโย แต่หลังจากที่โพร์ทผิดหวังกับโย ทำให้โพร์ทต้องไปสนิทกับปึม ความสนิทสนมจากการเป็นเพื่อนทำให้โพร์ทแอบมีใจให้กับปึม โพร์ทตามจีบปึมอยู่นาน เพราะปึมเป็นคนที่ไม่รักใคร่ง่ายๆ ทำให้โพร์ทต้องการจะเอาชนะใจปึมให้ได้ โพร์ทไปเข้าค่ายวิหะวะกับเพื่อนๆ แต่สิ่งที่โพร์ทไม่คาดคิดคือปึมไปเข้าค่ายกับโพร์ทด้วย ต่อมาโพร์ทประสบอุบัติเหตุ เพราะปึมทำไม้ที่ใช้ในการซ่อมแซมอาคารหล่นใส่หัวโพร์ท จนโพร์ทต้องเข้าโรงพยาบาล เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างที่โพร์ทรักษาตัว ปึมเป็นห่วงโพร์ทมาก โทษตัวเองจนโพร์ทต้องปลอบใจ และในที่สุดปึมก็ยอมรับว่าตนมีใจให้โพร์ท พร้อมตอบตกลงเป็นแฟนโพร์ท เมื่อโพร์ทหายดีก็มีการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ขึ้น ระหว่างสังสรรค์อยู่นั้น แหลมเพื่อนของโพร์ทได้เอ่ยคำพูดแซวโพร์ทกับปึม เพราะแหลมสังเกตเห็นท่าทีของทั้งสองคนที่ผิดแปลกไป และต้องการเห็นเพื่อนมีความสุข แหลมจึงรู้สึกดีใจมากที่ปึมยอมจำนนต่อความพยายามตามจีบของโพร์ท ด้วยการถามโพร์ทว่า “ ‘จีบติดแล้วเหอ จีบติดแล้วเหอวะ’ ” “ ‘หมอยอมเอาเพื่อนกูแล้วเหอ’ ” (Chiffon_cake, 2017, p. c9) คำพูดของแหลมเพื่อนสนิทของโพร์ท ทำให้เห็นมุมมองของคนรอบข้างในฐานะเพื่อนที่ให้การยอมรับ และเห็นดีเห็นงามอยากให้ทั้งสองคนลงเอยกัน พัฒนาความสัมพันธ์จากเพื่อนไปสู่คนรักต่อไป และมองว่าความรักแบบชายรักชายไม่ใช่ความรักที่ผิดปกติแต่อย่างใด

มุมมองของเพื่อนที่มองตัวละครทั้ง 3 คู่มีความแตกต่างกัน คู่แรกปากกับโย เพื่อนสนิทอย่างคิทและปึมต่างสนับสนุนให้ปากกล้าเปิดเผยความในใจกับโย เพราะไม่อยากให้ปากเสียใจและเสียตายภายหลัง การที่เพื่อนๆ สนับสนุนปากก็เพราะมองออกว่าปายอมรับความรู้สึกของตัวเองแล้วว่าชอบผู้ชายคนนี้จริงๆ คู่ที่ 2 คิทกับมึง คู่นี้เพื่อนสนิทของคิทอย่างปึมไม่สนับสนุนให้คิทจริงจังกับมึง เพราะปึมเป็นห่วงเพื่อน และมองว่ามึงเป็นคนเจ้าชู้ คงไม่จริงจังกับคิท ส่วนคิทเองก็ยังลังเลไม่แน่ใจว่าตนเองชอบมึงหรือชอบผู้ชายจริงหรือไม่ คิทจึงไม่กล้าเปิดเผยตัวตนที่แท้จริง ถึงแม้จะรู้ว่าลึกลับ แล้วตนชอบผู้ชายหรือผู้หญิงมากกว่ากัน และคู่สุดท้ายปึมกับโพร์ท เป็นคู่รักที่เพื่อนๆ ไม่คิดว่าจะเป็นคู่รักกันได้ แต่เมื่อทั้ง 2 ตกใจคบกันแบบคู่รักแล้วเพื่อนๆ ของโพร์ทโดยเฉพาะแหลมสนับสนุนความรักของคนทั้งคู่ เพราะเห็นความพยายามของโพร์ทที่ตามจีบปึม ส่วนปึมช่วงแรกปฏิเสธโพร์ทแต่สุดท้ายก็ใจอ่อนยอมรับความรักจากโพร์ท ซึ่งการที่ปึมไม่ยอมรับโพร์ทง่าย ๆ เป็นเพราะปึมเองก็ไม่แน่ใจว่าตนเองชอบผู้ชายจริงๆ หรือไม่ เพราะที่ผ่านมาเขามีความสัมพันธ์กับผู้หญิงและคิดว่าตนชอบผู้หญิงมาตลอด เพื่อนของปึมทั้งปาและคิทก็ไม่ได้กีดกันความสัมพันธ์ที่กำลังก่อตัวขึ้นอย่างช้าๆ ระหว่างปึมกับโพร์ทด้วย

2. มุมมองของคนในครอบครัว

เหตุการณ์สำคัญที่ทำให้เกิดมุมมองด้านครอบครัว สังเกตได้จากพฤติกรรมของตัวละคร ซึ่งปรากฏเพียง 2 คู่ คือ ปากบโย และคิทกับมิ่ง

2.1 ตัวละครปากบโย

ในเรื่อง *เดือนกึ่งเดือน* คู่ของปากบโยเป็นคู่ที่แอบรักแอบชอบกันจนพัฒนาเป็นความรัก แต่ก็มีเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้นกับโย เมื่อมีเพื่อนคนหนึ่งในมหาวิทยาลัยเดียวกันชื่อปาร์ค แอบจัดห้องและวางยาสลบโย พร้อมกับเอาภาพอนาจารของโยไปเผยแพร่ทั่วมหาวิทยาลัย ทำให้โยรู้สึกอับอายเป็นอย่างมาก จนไม่กล้าที่จะเผชิญหน้ากับใครเอาแต่เก็บตัวอยู่ภายในบ้าน และไม่ให้ใครเข้าพบแม้แต่คนรัก เมื่อปาร์คทราบว่าโยกลับมาหลบซ่อนตัวอยู่ที่บ้านจึงให้มิ่งและคิทพาเขามาที่บ้านโย แต่โยไม่พร้อมที่จะออกมาพบทั้ง 3 คน ปากจึงเลือกจะรออยู่นอกบ้าน ส่วนมิ่งกับคิทก็กลับไปมหาวิทยาลัย จนถึงเวลาที่พ่อของโยกลับมาจากที่ทำงาน และได้พูดถึงปัญหาที่โยพบเจอมา เพื่อจะช่วยกันหาทางออก ปากได้รับความเป็นกันเองจากพ่อของโยอย่างน่าแปลกใจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพ่อของโยรู้จักและคุ้นเคยกับปากเป็นอย่างดี ยิ่งได้พูดคุยกัน ปากจึงรู้ว่าพ่อของโยรับรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาโดยตลอด และยังยอมรับได้ที่ลูกมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นแบบชายรักชาย ดังเนื้อความตอนที่ว่า “แต่จริงๆ แล้วป้ารู้จักเองมาตั้งแต่ไอโยอยู่มัธยม มันชอบบอกให้ป้าชะลอรถตอนที่เห็นเอ็งยืนซื้อลูกชิ้นอยู่หน้าโรงเรียน” ... “พอบอยเข้าป้าก็เลยรู้ว่าลูกป้ามันชอบเอ็ง ไม่ได้ชอบผู้หญิง” (Chiffon_cake, 2017, p. c46) บทสนทนาแสดงให้เห็นถึงมุมมองของคนเป็นพ่อที่ยอมรับได้เมื่อรู้ว่าลูกของตนเป็นชายรักชาย ไม่ว่าลูกจะรักใคร ชอบใคร เพศใด ตนก็พร้อมที่จะสนับสนุน และยอมรับได้เสมอ โดยที่ไม่บังคับฝืนใจลูกแม้แต่นิดเดียว พ่อของโยรักโยมาก หลังจากเกิดเรื่องกับโย ครอบครัวของปาร์คโดนพ่อของโยสั่งสอน โดยทำให้ธุรกิจที่บ้านของปาร์คเกือบล้มละลาย และปากก็มาสืบรู้ภายหลังว่าคนที่วางแผนและร่วมมือกับปาร์คให้โยได้รับความเสียหายก็คือพริ้ง ดาวมหาวิทยาลัยรุ่นเดียวกับปากที่เคียดแค้นโย เพราะพริ้งแอบรักแอบชอบปากมานาน ทั้งๆ ที่ปากไม่เคยคิดกับพริ้งเกินเพื่อน พริ้งคิดไปเองว่าปากมีใจให้ และคิดว่าตนเหมาะสมกับปากมากกว่าโย พริ้งยอมรับความจริงว่าปากบโยรักกันไม่ได้ สุดท้ายแม้แต่ความเป็นเพื่อนปากก็ไม่มีให้พริ้งอีกต่อไป

ส่วนโยเมื่อทราบว่าปากมีเรื่องเครียด เนื่องจากพ่อแม่ของปากต้องหย่าร้างกัน ปากจึงเปลี่ยนไปจากคนที่เคยร่าเริงสนุกสนานกลับกลายเป็นคนเศร้าซึม และเหมือนคนที่กำลังคิดหาทางออกอยู่ตลอดเวลา ทำให้โยรู้สึกไม่สบายใจที่เห็นคนรักเป็นทุกข์ แต่ตนเองก็ไม่อาจจะช่วยเหลืออะไรได้ เพราะเป็นเรื่องในครอบครัวของปาก และโยยังเกิดความกังวลว่าหากทางครอบครัวของปากรู้ว่าปากคบกับผู้ชาย อาจทำให้สถานการณ์เลวร้ายลง เพราะไม่ได้รับการยอมรับ ดังตอนที่โยปรับทุกข์กับมิ่งเรื่องครอบครัวของปากว่า “กูรู้ว่ามันเป็นเรื่องในครอบครัวของเขา กูไม่ควรไปเลือก” ... “พี่ปากไม่ได้ห้ามมิ่งไปบ้านเขาอะเว้ย” ... “แต่ว่า...ไปหาในขณะที่สถานการณ์ที่บ้านพี่ปากเป็นแบบนี้แหละวะ” ไปโผล่หน้าสลดให้พ่อแม่เขารู้ว่าแฟนพี่ปากเป็นผู้ชายอาจจะยิ่งทำให้เรื่องยุ่งยากหนักเข้าไปใหญ่” (Chiffon_cake, 2017, p. c109) ต่างจากครอบครัวของโยที่สามารถยอมรับความสัมพันธ์แบบชายรักชายได้ตั้งแต่ต้น อย่างไรก็ตาม ในภายหลังปากคิดว่าถึงแม้พ่อแม่จะหย่าร้างกัน แต่เขาก็ได้สมาชิกคนใหม่ในครอบครัวเพิ่มเข้ามา นั่นก็คือการที่ปากมีโยเป็นคนรักเปรียบเสมือนคนในครอบครัวและเป็นคนสำคัญที่ส่งผลต่อความรู้สึก และเป็นกำลังใจให้ตนยอมรับการหย่าร้างของพ่อแม่และผ่านปัญหานี้ไปได้ สุดท้ายทั้ง 2 คนก็สามารถคบหาได้ใจกันและดำรงสถานะการเป็นคู่รักจนครบ 8 ปี ปากขอโยแต่งงานเพื่อพิสูจน์ความรักที่เขามีให้กับโย

2.2 ตัวละครคิทกับมิ่ง

มิ่งเป็นตัวละครที่มีความมั่นใจในตัวเองสูงมาก จนบางครั้งก็ทำให้มิ่งมีความกล้าแสดงออกอย่างเปิดเผยว่ารักว่าชอบ และกำลังตามจีบคิท กลับกันคิทไม่กล้าที่จะเปิดใจยอมรับความรักจากมิ่งอย่างชัดเจน แต่มิ่งก็พยายามพิสูจน์ให้เห็นถึงความจริงใจ การพิสูจน์ความรักครั้งนี้จึงไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับมิ่ง เพราะการสารภาพความในใจหรือความรู้สึกที่มิ่งมีต่อคิทนั้น เป็นเหตุให้หนึ่งในสมาชิกครอบครัวของคิทต้องมารับรู้ด้วยความเป็นบังเอิญ นั่นก็คือเคียง พี่ชายของคิทนั่นเอง

เหตุการณ์เกิดขึ้นจากการที่มีง้อสาชัรบรมาส่งคิทที่บ้าน ด้วยความบังเอิญทำให้เคียงเดินมาเห็นขณะที่มีง้อกำลังจับกับคิทอยู่ในรถ ทำให้เคียงตกใจเป็นอย่างมากที่เห็นน้องชายของตนเองกำลังจับกับผู้ชาย ฝ่ายคิทก็ตกใจไม่น้อย จึงรีบเปิดประตูรถเพื่อลงจากรถทันที ในขณะที่มีง้อเองก็ยังมีอาการตกใจและงุนงงกับการกระทำของตนเอง ดังบทประพันธ์ที่ว่า

“เฮียเคียง!” ผมรีบเปิดประตูลงจากรถ แน่نونว่าใบหน้าของผมแตกตื่นมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ผมไม่แน่ใจเรื่องฟิล์มกระจกรถเท่าไหร่นักเพราะติดฟิล์มครั้งล่าสุดตอนเพิ่งสอบติดหมอ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเฮียของผมอาจจะเห็นทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นบนรถและมันก็เป็นจริงดังผมคาด... “ลื้อทำบ้าอะไรกับผู้ชายแบบนั้นนะฮะ!?!?” เสียงเฮียดังมากจนผมคิดว่าคนในละแวกนี้ต้องได้ยินกันหมดแน่ๆ ตอนนี้มีผมรู้สึกขาวไปหมดทั้งตัว ไม่รู้จะแก้ปัญหาดตรงหน้านี้ยังไงดี เฮียเป็นพี่ชายคนโตของผม และเขาคงไม่คิดไม่ฝันว่าผมจะทำอะไรแบบนี้อยู่หน้าบ้านตัวเอง ผมเห็นเขาตัวสั่นทั้งตกใจทั้งโกรธผมสมปนเปกัน(Chiffon_cake, 2017, p. b210)

เคียงได้เรียกทั้งสองคนมาซักถามทันที เพื่อค้นหาความจริงถึงความสัมพันธ์ในรูปแบบนี้ มีง้อเป็นคนที่มีความมั่นใจ เขาจึงกล้าที่จะพูดกับเคียงอย่างตรงไปตรงมาว่าเป็น “แฟนคิทครับ” (Chiffon_cake, 2017, p. b211) คำตอบของมีง้อ แสดงให้เห็นว่ามีง้อต้องการความชัดเจนในความสัมพันธ์นี้ และต้องการให้ครอบครัวของคิทยอมรับ และรับรู้ถึงสถานภาพของทั้งสองคน ต่างกับคิทที่มองว่ายังไม่ถึงเวลาเปิดเผยเรื่องราวความสัมพันธ์นี้ให้ใครรับรู้ เพราะคิทยังไม่มั่นใจ และยังไม่ยอมรับให้มีง้อเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต แต่คิทก็ทำได้แค่คิดอยู่ในใจ ไม่สามารถพูดออกมาได้ พฤติกรรมดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าคิทยังขาดความเชื่อมั่นในความสัมพันธ์แบบคนรักระหว่างตนกับมีง้อ ทำให้คิทไม่ยอมรับต่อการตามจีบของมีง้อ แม้ว่าตนเองจะเริ่มมองเห็นถึงความพยายามของมีง้อแล้วก็ตาม แต่คิทก็ให้สถานภาพได้เพียงพี่กับน้อง เพราะคิทยังไม่มั่นใจมากพอว่ามีง้อจะหยุดที่ตนเพียงคนเดียว คิทยังมองว่ามีง้อเป็นเดือนมหาวิทยาลัยปี 1 ย่อมมีผู้หญิงและมีผู้คนเข้ามามากมาย อีกทั้งแฟนเก่าของมีง้อก็เป็นผู้หญิง คิทจึงยังไม่มั่นใจว่าความรู้สึกที่มีง้อให้คิทนั้นจะเป็นความรู้สึกที่มาจากใจมีง้อจริงๆ

ส่วนเคียงมีความหวังในน้องชายเป็นอย่างมาก โดยการแสดงท่าทางเพื่อทำให้มีง้อรู้สึกกลัวและไม่กล้าที่จะเข้าหาน้องชาย เคียงยังเชื่อว่าน้องชายของตนนั้นชอบผู้หญิงมาโดยตลอด เพราะแฟนเก่าคิทเป็นผู้หญิง และเคยถึงขั้นเกือบเป็นคู่หมั้นกัน แต่ทั้งคู่มีเหตุให้ต้องเลิกหากันเสียก่อน เขาจึงไม่เชื่อสิ่งที่ตนเห็น เขามองว่าความสัมพันธ์แบบชายรักชายไปกันไม่รอดจึงอยากให้คิทถอนตัวออกมาจากความสัมพันธ์นี้ แสดงให้เห็นว่าเคียงเป็นห่วงน้องชาย ไม่อยากเห็นน้องชายผิดหวังหากปล่อยให้ความสัมพันธ์แบบนี้เกิดขึ้นในอนาคต ดังคำพูดที่ว่า “ ‘งั้นลื้อก็ถอนตัวทัน...อ้าวขอส่งเลิกคบไอ้บ้านี่ซะ’ ‘ถอนตัวตอนนี้ยังทัน ลื้อเป็นน้องอ้าว ทำไมอ้าวจะไม่รู้ว่าน้องอ้าวชอบผู้หญิงขนาดไหน ถ้าคบกับไอ้นี้เพราะหน้าตาหล่อของมันหรือเพราะอารมณ์ชั่ววูบ เฮียขอส่งให้เลิกซะตอนนี้จะได้ไม่สายเกินไปและเจ็บเกินไป ’ ” (Chiffon_cake, 2017, p. b218)

แต่ในที่สุดมีง้อและคิทกลับยืนยันถึงความสัมพันธ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น ทำให้เคียงเห็นถึงความพยายามของทั้งคู่ จึงยอมรับและอนุญาตให้ทั้งสองคนคบกันต่อไป แต่ต้องการให้เก็บความสัมพันธ์นี้เป็นความลับกับพ่อแม่ก่อน เพราะไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะทำให้คนในครอบครัวทั้งหมดของคิทยอมรับได้เช่นตนเอง ดังบทบรรยายที่ว่า

“จริง ๆ เฮียก็พูดจริง แต่ถ้าพวกลื้อยืนยัน...ก็นะ น้องชายเฮียทั้งคนนี่หว่า” เฮียยกไหล่ “เอาเป็นว่าปิด ๆ ม้ากับป้าไว้ก่อนแล้วกัน มันก็น่าช็อกอยู่นะ เรื่องนี้ เข้าใจไหมยัยไอ้คิท”...เรื่องเฮียผมรู้อยู่แล้วว่ามันต้องง่าย (แต่ก็ลึนเกือบตาย) เฮียเป็นนักเลงเก่าก็จริง แต่เรื่องที่ยืนยันคือเรื่องรักน้องรักนุ่... เฮียตามใจน้องทุกคน น้องทุกคนถึงได้รักเฮีย ผมรู้ครับว่าเฮียจะไม่ทำอะไรผมมากเรื่องนี้ (Chiffon_cake, 2017, pp. b219-220)

อิทธิพลของคนในครอบครัวเป็นส่วนสำคัญที่จะสานต่อความสัมพันธ์แบบชายรักชาย จากบทประพันธ์ข้างต้นพบว่าเคียงมองถึงความเป็นไปได้ของลักษณะความสัมพันธ์แบบนี้ว่าคงยากที่จะได้รับการยอมรับจากคนในครอบครัว จึงเสนอแนวทางให้ทั้งสองเลิกหากัน แต่ความจริงเป็นแค่กลอุบายและเป็นการทดสอบที่ทั้งสองคนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อกันในความสัมพันธ์แบบคนรัก และยังแสดงให้เห็นว่าเคียงมีความรัก ความห่วงใยน้องชายเป็นอย่างมาก

ทำให้เห็นถึงมุมมองของคนในครอบครัวของคิที่มองความรักแบบชายรักชายว่าเป็นสิ่งที่ยากจะยอมรับ ต้องใช้เวลาในการพิสูจน์ และอาจไม่ใช่ทุกคนที่จะยอมรับได้

มุมมองของคนในครอบครัวทั้ง 2 คู่จะมีความแตกต่างกัน คู่แรกป้ากับโย พ่อของโยยอมรับว่าลูกเป็นชายรักชาย เขาจึงไม่กีดกันความรักของลูก ป้าเองก็รู้สึกว่าการยอมรับให้ความเป็นกันเองและทำให้ตนมั่นใจว่าจะสามารถสานความรักกับโยได้ต่อไป ต่างจากโยที่กังวลว่าครอบครัวของป้าจะไม่ยอมรับความรักของพวกเขา คู่ที่ 2 คิกับมิ่ง เนื่องจากตอนแรกคิยังไม่ยอมรับว่าตนเองชอบผู้ชาย และกังวลว่าความรักแบบชายรักชายจะไปไม่รอด คิจึงพยายามไม่สนใจมิ่ง แต่สุดท้ายคิก็ต้องยอมรับว่ามีใจให้มิ่งตั้งแต่แรก แม้ว่าคิจะโดนพี่ชายจับได้ว่าคบกับมิ่ง และยื่นคำขาดให้เลิกกัน แต่ทั้งคู่มุ่งมั่นว่าจะคบกันต่อไป จนทำให้เคียงพี่ชายของคิยอมรับความสัมพันธ์ของทั้งคู่ มุมมองของคนในครอบครัว 2 คู่มีความแตกต่างกันตรงที่คู่แรกพ่อของโยยอมรับว่าความรักของลูกชายเป็นความรักที่เหมือนคู่รักชายหญิง ต่างจากคู่ที่ 2 เคียงและแม่กระทั่งคิเองก็มองว่าความรักแบบชายรักชายเป็นไปได้ยาก แต่ด้วยความดีใจของมิ่งทำให้คิทกล้ำที่จะยอมรับความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเอง และพิสูจน์ให้พี่ชายเห็นว่าทั้ง 2 คนรักกันจริงๆ พร้อมทั้งจะฝ่าฟันอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ความกังวลใจและความทุกข์ของคิส่วนหนึ่งมาจากการไม่ยอมรับความรู้สึกและความต้องการที่แท้จริงของตัวเอง

3. มุมมองของคนนอก

เหตุการณ์สำคัญที่ทำให้เกิดมุมมองของคนนอก สังเกตได้จากพฤติกรรมของตัวละครทั้ง 3 คู่คือ ป้ากับโย คิกับมิ่ง และปิมกับโพธิ์ ดังนี้

3.1 ตัวละครป้ากับโย การเปิดใจยอมรับในความหลากหลายทางเพศ เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ชายรักชายกล้าแสดงพฤติกรรมอย่างคู่รักแบบชายหญิง และหากมองย้อนไปดูเพศชายหญิง ทำให้ทราบว่าผู้หญิงบางคนยังคงไม่เปิดใจยอมรับต่อสิ่งที่เกิดขึ้น เช่นตัวละครพริ้งที่ได้แอบชอบป้า แต่ป้าไม่ได้ชอบกลับ พริ้งจึงไม่พอใจกับการกระทำที่ป้าแสดงออกมา และกลับตกใจในสิ่งที่ป้าพยายามจะบอกว่าตนเองชอบโย หรือชอบผู้ชายด้วยกัน พริ้งมองว่าผู้ชายคบกันเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และไม่ยอมรับว่าสิ่งที่ป้าบอกนั้นเป็นความจริง นั่นก็คือการเป็นชายรักชาย ดังคำพูดโต้ตอบของพริ้งกับป้าที่ว่า “นั่นมันผู้ชายนะ!” “มันไม่เกี่ยวกันหรอกน่า” “เกี่ยวสิ มันไม่เห็นจะถูกเลย ที่ผ่านมาก็ไม่ได้ทำท่าจะสนใจผู้ชายคนไหน” (Chiffon_cake, 201, p. a273)

การเปิดเผยเรื่องราวความสัมพันธ์ของป้าและโยในสถานภาพแบบคู่รักนั้น ในตอนแรกทำให้โยรู้สึกไม่คุ้นชินต่อสถานภาพนี้ เขารู้สึกเขินอายที่จะต้องให้ใครต่อใครรับรู้ถึงสถานภาพของตนกับป้าว่าเป็นคนรักกัน แต่เมื่อความสัมพันธ์ของทั้งสองชัดเจนมากพอที่จะสามารถเปิดเผยให้สังคมรับรู้ได้ ป้าและโยก็พร้อมที่จะเปิดเผยว่ามีความสัมพันธ์แบบคนรัก อีกทั้งการวางตัวต่อคนภายนอกและภายในมหาวิทยาลัยก็เป็นสิ่งที่ทั้งสองคนให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก การวางตัวที่ว่าเป็นการวางตัวในรูปแบบของคนรักที่กล้าจะเปิดเผยในทุกเรื่อง ดังเนื้อความตอนที่ว่า “ลองคิดว่าหากความสัมพันธ์ของผมนับกับพี่ป้าเกิดตั้งไปทั่วมหาวิทยาลัยขึ้นมา ผมคิดไม่ออกเลยว่าอะไรจะเกิดขึ้นบ้าง” (Chiffon_cake, 2017, p. b67) บทสนทนาทำให้เห็นถึงมุมมองของตัวละครด้วยกันเองที่ครุ่นคิดถึงการเปิดเผยเรื่องราวความสัมพันธ์ให้คนภายนอกรับรู้ อีกทั้งยังคงคำนึงถึงผลที่จะตามมาภายหลัง ทำให้เห็นว่าการปรากฏตัวว่าเป็นคู่รักต่อคนภายนอกไม่ใช่เรื่องง่าย อาจจะทำให้เกิดการยอมรับหรือไม่ยอมรับ ดังนั้นทั้งคู่จึงให้ความสำคัญต่อการเปิดเผยเรื่องราวความรักแบบชายรักชายเป็นอย่างมาก

3.2 ตัวละครคิกับมิ่ง เมื่อคิเริ่มรู้ตัวว่าตนชอบผู้ชายด้วยกัน คิจึงเริ่มปกปิดตัวตนที่แท้จริงของตนเองเพื่อรักษาภาพลักษณ์ทางสังคม อีกทั้งการที่คิเติบโตในครอบครัวใหญ่และเป็นครอบครัวคนไทยเชื้อสายจีน ทำให้คิเป็นหนึ่งในความหวังของครอบครัวที่อยากให้บุตรชายดำเนินชีวิตไปตามที่สังคมกำหนดและเป็นที่ยอมรับคือมีวิถีชีวิตตามธรรมชาติของเพศชาย จึงยากที่จะยอมรับและเปิดเผยว่าตนเองเป็นชายรักชาย เพื่อเป็นการรักษาหน้าตาทางสังคมของครอบครัว คิจึงเลือกที่จะบ่ายเบี่ยงความจริงในการเปิดเผยความสัมพันธ์ของตนกับมิ่งต่อเคียง ต่างกับมิ่งที่เลือกจะยอมรับอย่างตรงไปตรงมาต่อหน้าเคียงพี่ชายของคิ

กรอบทางสังคมเป็นตัวกำหนดสถานภาพของตัวละครในการแสดงออกทางสังคม โดยตัวละครเอกชายรักชายในเรื่องนี้มีพื้นฐานครอบครัวที่ดี การศึกษาที่ดี ปัจจุบันคือนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ต่อไปก็จะมีหน้าที่การงานที่มั่นคงและมีฐานะทางสังคม คิพจึงเป็นความหวังของครอบครัวในการเซ็ดหน้าชูตาทางสังคม ในตอนแรกเขาเลือกที่จะไม่เปิดเผยเรื่องราวความสัมพันธ์ของตนกับมิ่งให้ครอบครัวและสังคมรับรู้ อีกทั้งยังเป็นการปิดบังอำพรางและหลบค่านินทาของคนในสังคมอีกด้วย คิพพยายามพูดอธิบายให้มิ่งเข้าใจถึงสาเหตุที่ตนเองไม่สามารถเปิดเผยความสัมพันธ์นี้ได้อย่างชัดเจน คือ “มิ่งก็รู้ว่าความรักอย่างเรานั้นไม่ใช่เรื่องปกติ” (Chiffon_cake, 2017, b : 201)

คำพูดของคิพที่ว่า “ความรักอย่างเรานั้นไม่ใช่เรื่องปกติ” สื่อถึงการวางบรรทัดฐานทางสังคมว่าความรักที่ปกติต้องเป็นความรักต่างเพศเท่านั้น การแสดงออกของคนในสังคมจึงมีผลต่อการพยายามฝืนความรู้สึกของตัวละครให้ไปเป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคม เพื่อให้ได้รับการยอมรับและถูกมองว่าเป็นเฉกเช่นเพศชายทั่วไปที่ต้องคู่กับเพศหญิง อีกทั้งปัจจัยทางครอบครัวก็มีส่วนสำคัญต่อการเลือกดำเนินชีวิตของตัวละคร ดังตัวอย่างบทประพันธ์ที่ว่า “ผมไม่รู้ว่ามันคิดอะไรอยู่ แต่ที่แน่ๆ สิ่งที่ผมพูดนั้นมันคือความจริงในส่วนหนึ่งของสังคมไทยที่ไม่ว่าจะยังไงก็ยอมรับกันไม่ได้ ปากกับม้าของผมลูกหลานเยอะจนเลี้ยงไม่ไหวดไม่ไหวก็จริง แต่ยังไม่ไม่มีใครในวงศาณาญาติที่เป็นชายรักชายมาก่อน” (Chiffon_cake, 2017, p. b201) การที่คิพมีความคิดเช่นนี้ทำให้เขาเลือกตัดสินใจที่จะไม่ยอมรับความจริงตั้งแต่แรก

3.3 ตัวละครบีมกับโพธิ์ท การแสดงออกด้านความรักของโพธิ์ทที่มีต่อบีมคือการจับมือคนรัก โพธิ์ทชอบจับมือบีม ทำให้คนรอบข้างอย่างเพื่อนโพธิ์ทหรือคนอื่นรับรู้ว่ทั้งสองคนมีความสัมพันธ์ในรูปแบบคนรักกัน แต่บีมกลับรู้สึกไม่มั่นใจและมีอาการบางอย่างที่ไม่เป็นปกติ ทำให้โพธิ์ทมีความคิดว่าบีมคงจะอายที่คบกันตนเอง และ อายที่มีความสัมพันธ์แบบชายรักชาย โพธิ์ทจึงรู้สึกแยะที่เห็นอาการของบีม แต่ในมุมมองความคิดของบีมคือ บีมไม่ได้อายที่โพธิ์ทจับมือ แต่บีมมองถึงความเหมาะสมต่อการแสดงออกด้านความรักของทั้งสองคน อาจจะมีคนที่เข้าใจในความสัมพันธ์นี้หรืออาจจะไม่มีคนเข้าใจ บีมจึงไม่ยอมให้คนรอบข้างมองตนเองและโพธิ์ทไปในทางลบ ดังเนื้อความตอนที่ว่า

“กูรู้มิ่งโกรธเรื่องอะไร” ผมพูด “และกูก็ไม่งี้เง่าด้วยกับเรื่องนี้ แต่ว่าการที่มิ่งจะจับมือกูต่อหน้าเพื่อนมิ่ง...มัน...มันไม่ชินวะ คือแค่นี้กูก็โดนแซวจากเพื่อนมิ่งเยอะจะตายทำอยู่แล้ว กูคงชิน กูคงอาย ณ ตอนนั้น แต่อยากให้มิ่งรู้ว่ากูไม่ได้อายที่กูกบกับมิ่ง เพราะถ้ากูอายกูจะไม่วันตอบตกลง มิ่งเข้าใจกูมั๊ย กูตกใจ กูชิน กูยังไม่ชิน... (Chiffon_cake, 2017, p. c12)

ในตอนนี้แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการแสดงออกของโพธิ์ทที่มีต่อบีมในรูปแบบคู่รัก บางครั้งทำให้บีมรู้สึกเขินอายต่อการแสดงออกแบบคนรักต่อหน้าผู้คนมากมาย บีมรู้สึกไม่ชินต่อการกระทำดังกล่าว การที่บีมรู้สึกเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าบีมเองก็รักโพธิ์ทเช่นเดียวกัน แต่เหตุการณ์ดังกล่าวกลับทำให้โพธิ์ทคิดมากกลัวว่าบีมจะไม่รักตน แต่เมื่อโพธิ์ทได้ฟังคำอธิบายและรับรู้ความในใจของบีม โพธิ์ทก็เข้าใจความรู้สึกของบีมมากยิ่งขึ้นว่าบีมกังวลเรื่องสถานภาพและการวางตัวของทั้งสองคนต่อหน้าคนอื่น

มุมมองของคนภายนอกที่มีต่อคู่รักทั้ง 3 คูมีความแตกต่างกัน คนนอกในที่นี้ก็คือกลุ่มเพื่อนในมหาวิทยาลัย คู่แรกป่ากับโย เป็นคู่รักที่กลุ่มเพื่อนสนิทต่างก็สนับสนุนให้รักกัน แต่สำหรับพริ้งซึ่งเห็นโยเป็นศัตรูหัวใจกลับมองว่าความรักระหว่างคนทั้งคู่เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง พริ้งชอบป่าแต่ป่าไม่ได้ชอบตน พริ้งจึงยิ่งรังเกียจเคียดแค้น และไม่ยอมรับความสัมพันธ์ของทั้งคู่ ถึงขั้นวางแผนทำให้โยเสียชื่อเสียง เพื่อหวังผลให้ป่ารังเกียจโย และทั้ง 2 คนจะได้มีเรื่องทะเลาะกันและเลิกกันได้ในที่สุด เพราะพริ้งมองว่าป่าเป็นผู้ชายและควรคู่กับตนที่เป็นผู้หญิงและเคยเป็นทั้งดาวคณะแพทยศาสตร์และดาวมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกัน แต่สุดท้ายก็ไม่สำเร็จ และพริ้งกลับกลายเป็นคนที่น่ารังเกียจในสายตาของป่า ส่วนโยเองตอนแรกก็ไม่มั่นใจว่าป่าจะชอบตนหรือไม่ และเมื่อคบกันก็ยังไม่มั่นใจว่าความสัมพันธ์ระหว่างตนกับป่าจะดำเนินไปได้ แต่ป่าก็เพิ่มความมั่นใจให้โยโดยการแสดงออกให้คนภายนอกเห็นว่าเขากับโยเป็นคู่รักกัน คู่ที่ 2 คู่คิพกับมิ่ง เป็นคู่ที่แตกต่างกันตรงที่คิพปกปิดความรู้สึกของตน เพราะไม่ยอมให้คนในครอบครัวรับรู้ แต่สำหรับกลุ่ม

เพื่อนสนิทก็หาสามารถเปิดเผยตัวตนได้ ต่างกับมิ่งที่แสดงออกให้คนอื่นเห็นว่าตนจีบคิอย่างตรงไปตรงมาตั้งแต่แรก ส่วนคู่สุดท้ายปีมกับโพร์ท ปีมสับสนในตัวเองทำให้ไม่มั่นใจว่าตนกับโพร์ทจะคบกันได้แบบคู่รักจริงๆ ปีมจึงรู้สึกอาย เวลาโพร์ทแสดงความรักกับปีมต่อหน้าคนอื่น จนบางครั้งทำให้โพร์ทน้อยใจ เสียใจ แต่โพร์ทก็พยายามเข้าใจปีม และอดทนรอให้ปีมยอมรับความรู้สึกของตัวเอง ส่วนกลุ่มเพื่อนๆ ของโพร์ทต่างก็มองว่าความรักระหว่างโพร์ทกับปีมเป็นเรื่องปกติ สามารถเกิดขึ้นและพัฒนากลายเป็นความรักที่ยั่งยืนได้

กล่าวได้ว่า ตัวละครชายรักชายจากนวนิยายเรื่อง *เดือนเกี้ยวเดือน* บางตัวจะถูกตัวละครเพศหญิงตั้งแ้งรังเกียจ อิจฉา และถึงขั้นเคียดแค้น และเมื่อมีคนในครอบครัวต้องมาเกี่ยวข้องกับหรือใกล้ชิดกับตัวละครชายรักชาย คนในครอบครัวก็เกิดความรู้สึกหวงใยว่าชายรักชายจะมีวิถีชีวิตที่ไม่เป็นไปตามวิถีทางเพศที่สังคมกำหนด อย่างไรก็ตามเนื้อเรื่องก็แสดงให้เห็นว่าคุณคณภายนอก เช่นเพื่อนๆ และคนในมหาวิทยาลัยเดียวกันสามารถยอมรับตัวละครที่มีความรักกับเพศเดียวกัน และไม่ได้แสดงอคติว่าตัวละครชายรักชายมีความแตกต่างจากเพศชายและเพศหญิง ตัวละครเอกที่เป็นชายรักชายในเรื่องจึงสามารถแสดงตัวตนในการเป็นชายรักชายได้ โดยไม่จำเป็นต้องปิดบังความรักของตนเอง แม้ตอนแรกเมื่อเพื่อน ๆ ในมหาวิทยาลัยเดียวกันรับรู้เรื่องราวของตัวละครที่เป็นชายรักชายจะแปลกใจเนื่องจากตัวละครเอกของเรื่องถูกสร้างให้ปกปิดตนเองและอ้างว่าตนเป็นผู้ชายที่ชอบผู้หญิงมาตลอด แต่หลังจากตัวละครเอกของเรื่องที่เป็นชายรักชายยอมรับตัวเอง เพื่อน ๆ ในมหาวิทยาลัยก็ยอมรับความสัมพันธ์แบบนี้ด้วย ส่วนการแสดงพฤติกรรมทางเพศต่อหน้าคนในครอบครัวของตัวละครที่เป็นชายรักชายจะแสดงความรักกับคนรักว่ามีสถานภาพแบบพี่น้อง แต่เมื่อความจริงเริ่มปรากฏทำให้ครอบครัวรับรู้ ตัวละครเอกของเรื่องที่เป็นชายรักชายก็สามารถพิสูจน์ให้ครอบครัวยอมรับได้ในที่สุด แม้บางคู่ที่ครอบครัวยอมรับตั้งแต่ต้นก็ต้องมีบททดสอบให้ฟันฝ่าเพื่อพิสูจน์ความรักและความจริงใจที่มีให้กัน

อภิปรายผล

การนำเสนอความรักของชายรักชายจากเรื่อง *เดือนเกี้ยวเดือน* สามารถนำเสนอผ่านมุมมองของกลุ่มบุคคลได้ 3 กลุ่มคือ 1. มุมมองของเพื่อน 2. มุมมองของคนในครอบครัว และ 3. มุมมองของคนนอก โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. มุมมองของเพื่อน มุมมองของเพื่อนอย่างคิและปีมที่มองเรื่องความรักของปาและโยว่าเป็นความรักอีกรูปแบบหนึ่งที่มีอยู่จริงในปัจจุบัน การเปิดเผยตัวตนและความสัมพันธ์แบบคู่รักของปาและโยจึงมีผลทำให้ความรักแบบชายรักชายในเรื่องเป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น รวมถึงการนำเสนอความรักของคิและมิ่งที่แสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยตัวตนอันแท้จริงให้ครอบครัวรับรู้เป็นสิ่งสำคัญ อีกทั้งทำให้เห็นถึงมุมมองของแหลมในฐานะเพื่อนของโพร์ท ที่มองความรักของโพร์ทและปีมว่าเป็นความรักที่ควรสนับสนุน ต้องการให้ทั้งสองคนสมหวังในความรักครั้งนี้ เพราะเชื่อว่าความรักเป็นสิ่งสวยงามเสมอไม่ว่าจะเป็นความรักกับเพศใดก็ตาม

2. มุมมองของคนในครอบครัว สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของคนในครอบครัวที่มีต่อการนำเสนอความรักของตัวละครที่เป็นชายรักชาย ตัวละครคิและมิ่งเปิดเผยตัวตนอันแท้จริงถึงความสัมพันธ์แบบคู่รักให้ครอบครัวรับรู้ แต่ในช่วงแรกเมื่อครอบครัวของคิรับรู้ก็กีดกัน ตัวละครมิ่งต้องผ่านบทพิสูจน์ของความรักที่ถูกมองว่าต่างไปจากความรักเฉกเช่นชายหญิง อย่างไรก็ตามระยะเวลาและความรักที่มั่นคงของตัวละครทั้งคู่ก็เป็นเครื่องพิสูจน์ความรักที่มีให้กัน ทำให้ครอบครัวเปิดใจยอมรับในความรักรูปแบบนี้ได้ และยังมีครอบครัวที่สามารถยอมรับได้ถึงความสัมพันธ์ของชายรักชาย เช่นครอบครัวของโยสามารถยอมรับความสัมพันธ์ของปากับโยได้และไม่กีดกันตั้งแต่แรกอีกด้วย

3. มุมมองของคนนอก สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของคนในสังคมที่มีต่อการนำเสนอความรักของชายรักชายคือ เมื่อตัวละครปาและโยเปิดเผยให้สังคมรับรู้ถึงตัวตนที่แท้จริงของพวกเขาว่ารักชอบเพศเดียวกันก็ได้รับการยอมรับและเมื่อคิและมิ่งมีความกล้ามากพอที่จะเปิดเผยตัวตนต่อคนในครอบครัวก็ได้รับการยอมรับจากคนนอกด้วย เช่นเดียวกับโพร์ทและปีมเมื่อเปิดเผยตัวตนต่อกลุ่มเพื่อนทุกคนสามารถยอมรับได้ แต่เรื่องราวความรักของคิกับมิ่งเด่นชัดในเรื่องที่มีกรอบทางสังคมเป็นตัวกำหนด ทำให้ในช่วงแรกคิไม่กล้าที่จะเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงต่อครอบครัว

และสังคม เนื่องมาจากกรอบทางสังคมเป็นตัวกำหนดบทบาททางเพศของตัวละคร อีกทั้งคิดเป็นที่คาดหวังของครอบครัว ทำให้ไม่สามารถเปิดเผยได้อย่างเด่นชัดเหมือนคู่อื่นตั้งแต่แรก

มุมมองทั้ง 3 มุมมอง สรุปได้ว่าแสดงให้เห็นการนำเสนอทัศนคติเรื่องความรักแบบชายรักชายของตัวละครที่มีต่อตนเอง โดยสามารถแบ่งได้เป็น 3 แบบคือ 1. ยอมรับความรู้สึกของตัวเอง สามารถเปิดเผยเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวเองได้ แบบที่ 1 เด่นชัดในตัวละครมิ่ง โฟร์ท ทั้งมิ่งและโฟร์ทแสดงออกอย่างเห็นได้ชัดว่าชอบคิทและบีม ส่วนในคู่รักปรากฏอยู่ในตัวละครคู่ปากบโย 2. ไม่แน่ใจหรือเกิดความลังเล ไม่กล้าจะเปิดเผยตัวตนอันแท้จริง แบบที่ 2 ปรากฏในตัวละครคิทและบีม ที่ตอนแรกไม่ยอมรับว่าตนเองชอบผู้ชายด้วยกัน แต่ก็รู้สึกแปลกใจที่หวั่นไหวกับมิ่งและโฟร์ท โดยเฉพาะบีมที่ยอมตกเป็นของโฟร์ทอย่างไม่ขัดขืน แม้ว่าจะมีข้ออ้างบอกตนเองว่าเป็นเพราะความเมาก็ตาม จึงอาจกล่าวได้ว่าทั้ง 2 คนไม่รู้จักตนเอง และ 3. ในช่วงแรกไม่ยอมรับตัวเองหรือปกปิดเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวเองเอาไว้ แบบที่ 3 นี้ปรากฏในตัวละครคิทและบีมเช่นกัน ซึ่งสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับแบบที่ 2 คือหลังจากที่ตัวละครยอมรับความรู้สึกของตัวเองแล้ว ในช่วงหลังก็จะเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงต่อสังคมภายนอกมากขึ้น การนำเสนอ มุมมองทั้ง 3 แบบสะท้อนให้เห็นว่าผู้เขียนมีเจตนาที่ดีโดยต้องการให้มองว่าความรักแบบชายรักชายเป็นเพียงความรักรูปแบบหนึ่งที่ไม่แตกต่างไปจากความรักแบบคู่รักชายหญิง

ในขณะที่เดียวกันผู้เขียนก็นำเสนอให้เห็นว่า ตัวละครชายรักชายทุกตัวถูกสร้างให้มีลักษณะความรักที่ต่างออกไปตามมุมมองที่นำเสนอ ทั้งความรักแบบแอบชอบที่เกิดจากการแอบชอบของคนสองคน ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีความรู้สึกชอบและปลาบปล้ำในตัวตนของอีกฝ่ายหนึ่ง ดังเช่นพฤติกรรมการแอบชอบของวาโยที่แอบชอบปา ลักษณะความรักแบบที่สองความรักแบบเพื่อนสนิท เป็นความรักที่มีจุดเริ่มต้นมาจากความเป็นเพื่อนที่มีความพิเศษมากกว่าเพื่อนคนอื่นทั่วไป ความสนิทสนมทำให้คนสองคนพัฒนาความสัมพันธ์เป็นคนรักในอนาคต ดังเช่นที่ปรากฏในคู่ของบีมและโฟร์ท และลักษณะความรักแบบสุดท้ายนั่นก็คือ ความรักแบบคู่ดี คู่กัด มีลักษณะความรักที่เกิดจากคนสองคนที่ชอบทะเลาะหรือปะทะคารมกัน เมื่อได้พบเจอหน้ากันเป็นอันต้องมีเรื่องให้ถกเถียงอยู่บ่อยครั้ง ลักษณะความรักแบบนี้ยังเป็นเหตุให้คนสองคนสนิทสนมกันได้อย่างรวดเร็ว จนในที่สุดก็พัฒนาเป็นคนรักได้ ดังปรากฏในคู่ของคิทและมิ่งนั่นเอง

งานวิจัยที่สะท้อนให้เห็นมุมมองของคนในสังคมที่มีต่อชายรักชายก็คืองานวิจัยเรื่อง “มุมมองภาพสะท้อนจากตัวละครในนวนิยายสะท้อนสังคมเพศที่สามพ.ศ.2516 - 2557” ของ Thongsuk (2017) ที่แสดงให้เห็นว่าชายรักชายจะเปิดเผยตัวตนก็ต่อเมื่อได้รับความไว้วางใจจากกลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนสนิทและคนภายในครอบครัวใน *เดือนเกี้ยวเดือน* ทั้ง 3 คู่ล้วนได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และคนภายในครอบครัวมีทั้งยอมรับและไม่ยอมรับ แต่หากชายรักชายสามารถพิสูจน์ได้ว่าความรักของพวกเขาเป็นความรักที่ดำรงอย่างมั่นคงได้ก็จะได้รับการยอมรับจากครอบครัว และการได้รับการยอมรับจากครอบครัวจะทำให้กลุ่มชายรักชายมีความมั่นใจ และสามารถเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงได้ ซึ่งในเรื่อง *เดือนเกี้ยวเดือน* จะปรากฏในคู่ปากบโย และคู่คิทกับมิ่ง ผู้เขียนพยายามแสดงให้เห็นว่าความรักเป็นสิ่งที่ไม่จำกัดเพศ และพยายามเข้าใจในสิ่งที่ชายรักชายเป็น เช่นเดียวกับงานวิจัยเรื่อง “ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544-2548” ของ Pumyim (2007) ที่พยายามนำเสนอเพื่อให้เกิดการยอมรับว่า ความรักแบบชายรักชายเป็นเพียงความรักอีกรูปแบบหนึ่งเท่านั้น

การนำเสนอในงานวิจัยทั้ง 2 เรื่องแตกต่างกับงานวิจัยเรื่อง “ภาพสะท้อนชายรักร่วมเพศในนวนิยายไทยในสามรอบทศวรรษ (พ.ศ. 2513-2543): การศึกษาศักยภาพ ข้อจำกัดและทางออกของนักเขียนหญิง” ของ Kuthavekul (2002) ที่มองว่าวรรณกรรมแนวชายรักชายที่แต่งโดยนักเขียนหญิงมีคุณค่าน้อยในด้านการเลียนแบบชีวิตมนุษย์ เพราะนักเขียนหญิงเองก็ไม่รู้จักชีวิตของชายรักชายอย่างถ่องแท้ ตัวละครชายรักชายจึงมักถูกนำเสนอในแง่มุมอื่นและมักสะท้อนให้เห็นภาพชายรักชายอย่างผิวเผิน และคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงที่ชีวิตของชายรักชายมีแง่มุมที่ละเอียดอ่อน ซับซ้อน ประเด็นนี้ถูกตอกย้ำอีกครั้งในข้อค้นพบของ Numun (2008) ที่ศึกษาเรื่อง “นวนิยายรักร่วมเพศ : ปัญหาและคุณค่าของมนุษย์” โดยศึกษาจากนักเขียนทั้งชายและหญิง และนักเขียนทั้ง 2 เพศมีมุมมองที่ต่างกัน

คือนักเขียนชายจะมีมุมมองว่าชายรักชายเป็น “การเกิดมาเป็น” แต่นักเขียนหญิงจะมองว่าการเป็นชายรักชายต้องมีสาเหตุ นักเขียนหญิงจึงมักจะให้ความสนใจตัวละครหญิงที่มักเป็นผู้ถูกระทำ คือต้องแบกรับความเป็นชายรักชายของตัวละคร ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเขียนหญิงไม่ได้มุ่งเน้นที่จะนำเสนอหรือทำความเข้าใจในตัวละครที่เป็นชายรักชายอย่างแท้จริง

การศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า กรอบทางสังคมและกลุ่มคนในสังคมจะเป็นตัวกำหนดพื้นที่และการเปิดเผยตัวตนของชายรักชาย หากคนในสังคมยอมรับในความเป็นชายรักชายว่าไม่ได้มีความแตกต่างจากเพศชายหญิง ชายรักชายก็ไม่จำเป็นต้องปิดบังอำพรางตนเอง และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นปกติสุข ในเรื่อง *เดือนเกี่ยวเดือน* ตัวละครต้องการนำเสนอให้เห็นว่าความรักในรูปแบบอย่างพวกเขาเป็นความรักที่มีอยู่จริงในสังคมและเป็นความรักอีกรูปแบบหนึ่ง อีกทั้งผู้เขียนยังสร้างเรื่องราวความรักและบรรยากาศในเรื่อง *เดือนเกี่ยวเดือน* ให้เป็นเรื่องราวความรักปกติทั่วไป มีทั้งความสุขและความทุกข์ สมหวังและผิดหวัง เช่นเดียวกับความรักในรูปแบบอื่นๆ และสื่อให้เห็นว่าความรักสามารถเกิดขึ้นได้โดยไม่จำกัดรูปแบบและไม่มีนิยามที่ตายตัวอีกด้วย และจากการศึกษาตัวบทประพันธ์พบว่า ผู้เขียนให้ความสำคัญกับการนำเสนอมุมมองความรักของตัวละครชายรักชายมากกว่าบริบททางสังคมที่ปรากฏภายในเรื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แท้จริงแล้วการนำเสนอมุมมองความรักของชายรักชายนั้นเป็นสิ่งที่ตัวละครชายรักชายต้องการนำเสนอออกมาให้เห็นว่า ความรักอย่างพวกเขาเป็นความรักที่บริสุทธิ์และมีความจริงใจมอบให้กัน และในบางครั้งความรักแบบชายรักชายก็เป็นความรักที่สวยงามได้ หากผู้คนในสังคมมองว่าเป็นสิ่งที่ยอมรับได้เป็นปกติธรรมดา และไม่ตั้งแง่รังเกียจ หรือมองว่าผิดแผกไปจากความรักชายหญิง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบทบทการนำเสนอตัวตนของตัวละครว่าสามารถที่จะแสดงถึงบทบาทเพื่อทำให้เกิดการยอมรับได้มากขึ้นเพียงใด การนำเสนอมุมมองความรักผ่านตัวละครชายรักชายจึงเป็นสิ่งจำเป็นและเหมาะสม เพราะมีเพียงชายรักชายเท่านั้นที่เข้าใจชายรักชายด้วยกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาวรรณกรรมเพศทางเลือกกลุ่มหญิงรักหญิงว่ามีมุมมอง และการนำเสนอความรักแบบใด อาจเปรียบเทียบกับกลุ่มชายรักชาย
2. ศึกษาวรรณกรรมชายรักชายของนักเขียนคนอื่นว่ามีการนำเสนอความรักและมีมุมมองความรักแบบใด
3. ศึกษาวรรณกรรมที่กล่าวถึงเพศทางเลือกของนักเขียนชายและนักเขียนหญิง เปรียบเทียบกับนักเขียนที่เป็นเพศทางเลือกโดยตรงว่ามีมุมมองเกี่ยวกับการนำเสนอความรักแบบใด เหมือนหรือต่างกันประเด็นใดบ้าง

Reference

- Chiffon_cake. (2017a). *Duean Khueyw Duean* (7th ed.) Bangkok: Jamsai. (in Thai)
- _____. (2017b). *Duean Khueyw Duean* (7th ed.) Bangkok: Jamsai. (in Thai)
- _____. (2017c). *Duean Khueyw Duean* (7th ed.) Bangkok: Jamsai. (in Thai)
- Kuthavekul, S. (2002). A reflection of homosexual men in Thai novels in three decades (1970-2000): A study of potential, limitations and exits of female writers. *Manutsat Paritat: Journal of Humanities*, 27(1), 136-145. (in Thai)
- Numun, W. (2008). Novels on Homosexuality: Problems and Human Value. *Journal of Humanities and Social Sciences*. 4(2), 35-73. (in Thai)
- Pumyim, W. (2007). *Representation of Male Homosexuals in Thai Literary Works (2001-2005)*. (Master of Arts). Kasetsart University, Faculty of Humanities, Program in Literature. (in Thai)

- Tailanga, I. (2003). *The science and art of narratology*. (2nd ed.) Bangkok: Kasetsart University press.
(in Thai)
- Tangkunboriboon, P. (2007). *The comparison of adolescence's self-esteem between male homosexual and heterosexual*. (Research report). Bangkok: Chulalongkorn University.
(in Thai)
- Thongsuk, B. (2017). Character Reflection of (LGBT-Themed Novels) in Thailand B.E. 2516-2557. *Inthaninthaksin*, 12(2), 35-56. (in Thai)
- Wongpanarak, N., & Sirivattanamatanon, J. (2012). Perception of Homosexuality in Adolescent Males. *Journal of Nurse association of Thailand, North-Eastern division*, 30(3), 42-49.
(in Thai)

ผู้เขียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิชามณูช วรรณชาติ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
เลขที่ 181 ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000
E-mail: punchikaw@yahoo.com

นายสัตยทัต แก้วแหลม

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์
เลขที่ 181 ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
E-mail: Santad0623@gmail.com

